

အာဏာရှင်စနစ်ကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းပေးမည့် ရွေးကောက်ပွဲ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် စစ်အစိုးရက အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကို စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ကျင်းပမည်ဟု သံနိဗ္ဗာန် ချထားသည်။ ကျင်းပမည့် ရွေးကောက်ပွဲသည် အာဏာရှင်စနစ်ချုပ်ကြီးများက အာဏာ ဆက်လက် ချုပ်ကိုင် နိုင်ရေးအတွက် အာမခံချက်ပေးနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားသောကြောင့်တည်း။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အခြေခံဥပဒေဖြင့်သာ ဒီမိုကရေစီရနိုင်မည်ဟု ဝါဒဖြန့် ရေးသားဖော်ပြနေသည်။ ထိုအခြေခံ ဥပဒေကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ရန် ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပရန် စစ်ခေါင်းဆောင်များ ကြိုးပမ်းကြခြင်းဖြစ်သည်။ ရွေးကောက်ပွဲဖြစ်မှသာ ပေါ်ပေါက်လာမည့် လွှတ်တော်အဆင့်ဆင့်နှင့် အစိုးရ တို့က ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအတိုင်း နိုင်ငံအရေးအရာအားလုံးကို စီမံခန့်ခွဲမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအခြေခံ ဥပဒေက စစ်တပ်အား နိုင်ငံရေးတွင် လက်ဝါးကြီးအုပ်ခွင့် ကို အာမခံချက်ပေးထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာကို ဆက်လက် ချုပ်ကိုင်နိုင်ရေးအတွက် ရွေးကောက်ပွဲသည် နအဖ စစ်အာဏာရှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများအတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးခြင်းဖြစ်သည်။

ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပလိုသော၊ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်လိုသော နိုင်ငံရေးပါတီများ နိုင်ငံရေး သမားများက မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ရွေးကောက်ပွဲဆိုသည်မှာ မဖြစ်မနေ ဖြတ်သန်းရမည့် နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ် တရပ်အဖြစ် တဘက်သပ်ရှုမြင်ကာ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုကြသည်။ ထိုသို့သောအခြေအနေများကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်လာရသည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ဒီမိုကရေစီတော့ အစစ်အမှန် ရလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ရွေးကောက်ပွဲဆိုသည်မှာ နိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးလုပ်ငန်းများကို ပြည်သူတို့ကိုယ်စား လက်တွေ့လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးမည့် ကိုယ်စားလှယ်များကို ရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ ကိုယ်စားလှယ်များသည် လူထုကို ကိုယ်စားပြုသောသူများ ဖြစ်သည်။ တရားဝင် ကိုယ်စားပြုနိုင်ရေးအတွက် ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ပြိုင်ကာ ပြည်သူတို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ခံယူရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျင်းပသည့် ရွေးကောက်ပွဲများသည် လွတ်လပ်ရမည်၊ တရားမျှတရမည်၊ ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းစဉ်များသည် စနစ်တကျရှိပြီး သမာသမတ်ကျရမည် ဖြစ်သည်။

ဒီမိုကရေစီကို ဖော်ဆောင်နိုင်မည့် လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း တည်ထောင်ရေးအတွက် အရေးအကြီးဆုံးနှင့် အခြေခံအကျဆုံးသော လိုအပ်ချက်မှာ တရားစီရင်ရေးသည် သီးခြားလွတ်လပ်မှုရှိရေး (Judicial Independence) ၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး (Rule of Law) နှင့် အခြေခံ လူ့အခွင့်အရေးများနှင့် လွတ်လပ်မှု (Fundamental Rights and Freedoms) ဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထိုအခြေအနေများ မရှိပေ။ တရားဥပဒေစိုးမိုးမှု မရှိ၊ တရားစီရင်ရေးတွင် အုပ်ချုပ်ရေးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နေသည်။ ဥပဒေ အထက်တွင် အမိန့်က ကြီးစိုးနေသည်။ ပြည်သူလူထုတွင် အခြေခံလူ့အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးနေသည်။ လွတ်လပ်ခွင့်များ မဲ့နေသည်။ အာဏာရှင်များ၏ အုပ်ချုပ်မှု၊ စစ်တပ်အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ဤသို့သော အဖြစ်များ အမြဲဖြစ်ပျက်နေသည်။ ထိုသူများက ကျင်းပပြုလုပ်သည့် ရွေးကောက်ပွဲသည် လွတ်လပ်သော တရားမျှတသော ရွေးကောက်ပွဲကို ကျင်းပနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အကြောင်းမူကား ၎င်းတို့သည် ဒီမိုကရေစီကို မယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြန်မာစစ်အာဏာရှင်များသည် ပြည်သူလူထုအား လွတ်လပ်စွာတွေးတောခွင့် Freedom of Thought နှင့် လွတ်လပ်စွာ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ပြသခွင့် (Freedom of Expression) ကို လက်တွေ့ကျင့်သုံးခွင့် မရစေရန် ဖိနှိပ်ခြိမ်းခြောက်မှုများဖြင့် ပိတ်ပင်ထားသည်။ ဥပဒေရေးရာတွင် ပြည်သူပြည်သားအားလုံး တန်းတူခံစားခွင့် မရှိပေ။ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသူများက အာဏာကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် ထင်တိုင်းသုံးနေသည်။ ထို့အပြင် ပြည်သူလူထုကို ကိုယ်စားပြုသည့် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များ ဖြစ်လာစေရန် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်သူ များကိုလည်း ကန့်သတ်ချက် အကြောင်းပြချက်အမျိုးမျိုးဖြင့် တားမြစ်မှုများ ပြုလုပ်ထားသည်။ ပြည်သူ လူထု၏အခြေခံအခွင့်အရေးများကို ဥပဒေများပြဌာန်းချက်များဖြင့် အကာအကွယ်ပေးရမည်မှာ အစိုးရ တရပ်၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။ နအဖစစ်အာဏာရှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် သီးခြား လွတ်လပ်သော တရားစီရင်ရေး မရှိ၊ အာဏာနှင့်လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူများ၏ ဥပဒေချိုးဖောက်မှုများ ရှိနေခြင်း ကြောင့် လက်ရှိ အခြေအနေတွင် ဒီမိုကရေစီကျသော ရွေးကောက်ပွဲပေါ်ထွန်းရေး ဆိုသည်မှာ မည်သို့မျှ တွေးတော၍မရပေ။

ပြည်သူများ၏ လွတ်လပ်စွာ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ခွင့်များ၊ နိုင်ငံရေးပါတီများ အသင်းအဖွဲ့များ၏ စည်းရုံးလှုပ်ရှားပိုင်ခွင့် များကို အကြီးအကျယ် ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ထားပြီး ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် ပူပူနွေးနွေး ယူနီဖောင်းချွတ်ကာ အရပ်သားအဖြစ် ပြောင်းလဲထားသော စစ်ဗိုလ်ချုပ်များက ပြည်သူပိုင် ငွေကြေး ပစ္စည်းဥစ္စာများဖြင့် ဖွဲ့စည်း ထားသော လူမှုရေးအသင်း ကြံ့ဖွံ့ကို နိုင်ငံရေးပါတီအဖြစ် အသွင်ပြောင်းလဲပြီး ထိုငွေကြေး ပိုင်ဆိုင်မှုများကို သုံးကာ ရွေးကောက်ပွဲတွင် အခြားပါတီများ ပြိုင်ဘက်များထက် အသာစီးရယူထားသည်။ ယင်းကိုလည်း စစ်အာဏာရှင်များက တဘက်သပ် ခန့်အပ်ထားသည့် ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်က ခပ်မဆိပ်နေခြင်းသည် မျှတမှုမရှိ၊ ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ ဥပဒေများကို ချိုးဖောက်နေသည်ဆိုသည့်အချက်ကို ပေါ်လွင်နေစေသည်။

ထိုမျှမကသေး၊ လက်ရှိ အာဏာချုပ်ကိုင်ထားသည့် စစ်အာဏာရှင်များသည် ရွေးကောက်ပွဲတွင် ၎င်းတို့ မှချ အနိုင်ရမည်ဟု တွက်ဆထားသည်ကို နအဖအကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ တရုတ်ပြည်တွင် ပြောဆို ခဲ့သည့် စကားက ဖော်ပြနေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲပြီးစီးသည့်နောက် ပေါ်ပေါက်လာမည့် အစိုးရသည်လည်း ယခု လက်ရှိအတိုင်း ဆက်ဆံသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ခြင်းက နိုဝင်ဘာ ၇ ရက် ရွေးကောက်ပွဲပြီးသည့်နောက်တွင်လည်း ၎င်းတို့သာ ဆက်လက် အုပ်ချုပ်သွားဖြစ်ကြောင်းကို တရုတ်အား အာမခံချက်ပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စစ်အာဏာရှင်နအဖက ကျင်းပမည့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲဆိုသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အာဏာရှင်စနစ် ဆက်လက် ထွန်းကားရေးအတွက် ထိန်းသိမ်းပေးမည့် ရွေးကောက်ပွဲသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုရွေးကောက်ပွဲကို ဝင်ပြိုင်မည့် နိုင်ငံရေးသမားများ၊ နိုင်ငံရေးပါတီများက နိုင်ငံတကာအဖြစ်အပျက်များ၊ အတွေ့အကြုံများ၊ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာသဘောတရားများ၊ အယူအဆများကို မဏ္ဍိုင်ပြုကာ ရှောင်လွှဲမရသော နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်တရပ် အဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် အပြီးသတ် ပြင်ဆင်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် မည်သည့်နိုင်ငံ၊ အခြေအနေ၊ သဘောသဘာဝ၊ အမူအကျင့်စရိုက်တို့နှင့် လုံးဝ မတူခြားနားနေသည့် မြန်မာပြည်အခြေအနေ၊ မြန်မာစစ်အာဏာရှင်များ၊ မြန်မာလူထုတို့၏ အနေအထားကို မှန်ကန်စွာ တွက်ဆနိုင်ခြင်း မရှိပဲ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စစ်အာဏာရှင် နအဖတို့သည် အာဏာဆက်လက်ချုပ်ကိုင်ရေးအတွက် မည်သည့်အရာကိုမဆို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်၊ လုပ်ကိုင်နေသည်။

လုပ်ကိုင်လိမ့်မည်ဆိုသည်ကို ထိုနိုင်ငံရေးသမားများက တွက်ဆနိုင်ခြင်း မရှိပဲ နအဖစစ်အာဏာရှင်များ ချပေးသည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်းနေကြသည်။

ရွေးကောက်ပွဲကို ဝင်ပြိုင်မည့် နိုင်ငံရေးသမားများ၊ နိုင်ငံရေးပါတီများက ၎င်းတို့အနိုင်ရရှိပါက လွှတ်တော် အတွင်း တရားဝင် ပြောရေးဆိုခွင့် ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေကြသည်။ ထိုအခြေအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံကို ဒီမိုကရေစီ ထွန်းကားသည့်နိုင်ငံအဖြစ် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောင်းလဲယူနိုင်လိမ့်မည် ဆိုသည့် အိမ်မက်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်မက်သည် လက်တွေ့ ဖြစ်လာမည်လော။

ကျော်ကျော်စိုး
အောက်တိုဘာ ၁ ၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်
sayarkway@gmail.com